

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D. ve věci

žalobkyně: **Z. Š.**

proti

žalovanému: **Městský úřad Frýdlant nad Ostravicí**
sídlem Náměstí 3, 739 11 Frýdlant nad Ostravicí

za účasti osoby

zúčastnění na řízení: **ČEZ Distribuce, a. s.**
sídlem Teplická 874/8, 405 02 Děčín IV-Podmokly

o žalobě proti souhlasu s umístěním a provedením ohlášené stavby vydaném žalovaným
dne 17. 12. 2012 sp. zn. MUFO_S 3583/2012

Shodu s prvopisem potvrzuje P. S.

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se podanou žalobou ze dne 7. 6. 2021 domáhala zrušení souhlasu s umístěním a provedením ohlášené stavby vydaném žalovaným dne 17. 12. 2012, sp. zn. MUFO_S 3583/2012, a to stavby „Nová Ves – Zimník 6RD-NNk, Rozvaděč DTS na pozemcích parc. č. XA, XB, XC a XD vše v k. ú. X“.
2. Žalobkyně uvedla, že žalovaný ji dne 15. 4. 2021 předal kopii předmětného souhlasu, když o kopie uvedených souhlasů požádala, neboť se považuje za osobu dotčenou tímto souhlasem z titulu vlastnictví sousedního pozemku parc. č. XE v k. ú. X a dále z titulu věcného břemene a tomu odpovídajícího práva cesty pěší, vozové a hnaní dobytka, založeného odstupní smlouvou ze dne 4. 2. 1952, a dále z titulu osoby dotčené původním záměrem, kterým, jak vyplývá z žádosti společnosti SB Projekt s. r. o., měl být dotčen pozemek parc. č. XF ve vlastnictví žalobkyně.
3. Podle žalobkyně žalovaný v předmětném souhlase neuvedl, zda žadatel k oznámení záměru doložil souhlasy vlastníků sousedních pozemků a osob dotčených věcných břemenem z titulu smlouvy odstupní ze dne 4. 2. 1952, o kterém ze své činnosti věděl.
4. Vlastníci pozemků dotčených stavbou nemohli být v dobré víře o správnosti a legálnosti souhlasu žalovaného ze dne 17. 12. 2012.
5. Jelikož žalovaný předmětný souhlas vydal, aniž by byl vyžádán a doložen souhlas žalobkyně podle § 96 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona (dále jen „stavební zákon“) a neprojednal předmětný záměr v územním řízení, je napadený souhlas nezákonný, neboť žalovaný žalobkyni odepřel její majetková a procesní práva.
6. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Uvedl, že pokud se týče pozemku parc. č. XE, s ohledem na umístění a charakter stavby lze zcela vyloučit potenci dotčení vlastnických práv žalobkyně. Uvedený pozemek nelze považovat za sousední pozemek. Pokud se týče odstupní smlouvy č. d. 271/55 ze dne 4. 2. 1952 k pozemku parc. č. XG, právo cesty mezi jednotlivými pozemky nevzniklo. Pozemky, na kterých měla být stavba umístěna a provedena, nebyly v době vydání žalobou napadeného souhlasu, a nejsou ani nyní, dotčeny věcným břemenem. I kdyby dotčeny byly, byl by pozemek parc. č. XG pozemkem povinným. Ani třetí žalobkyní namítaný důvod dotčení jejich práv nemohl být důvodem pro zahrnutí žalobkyně do okruhu dotčených osob, neboť byť společnost ČEZ Distribuce původně připravovala záměr, který měl být uskutečněn i na pozemku parc. č. XF, následně uvedená společnost požádala o souhlas s umístěním jiných dílčích záměrů, které se předmětného pozemku nedotýkaly.

Zjištění z obsahu správních spisů

7. Ze správních spisů soud pro účely přezkumu zjistil, že na základě žádosti stavebníka vydal žalovaný dne 17. 12. 2012, sp. zn. MUFO_S 3583/2012, a to stavby „Nová Ves – Zimník

6RD-NNk, Rozvaděč DTS na pozemcích parc. č. XA, XB, XC a XD vše v k. ú. X“. Z dokumentace vyplynulo, že stavba nebude provedena na pozemku parc. č. XF a dále, že stavba bude provedena zcela mimo dosah pozemku parc. č. XE ve vlastnictví žalobkyně.

Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Ve věci rozhodl u ústního jednání dne 22. 6. 2022, u kterého účastníci setrvali na svých stanoviscích. Žalobkyně nadto u tohoto jednání navrhla přerušení řízení do doby rozhodnutí věci vedené u podepsaného soudu pod sp. zn. 22 A 73/2021, které se týká řízení o opravy chyby v katastrálním operátu ve vztahu k pozemkům, na nichž se nachází předmětná stavba. Krajský soud tomuto návrhu usnesením vyhlášeným účastníkům u ústního jednání nevyhověl, neboť má za to, že v předmětné věci není projednávána otázka, která by mohla mít jakýkoli, natož zásadní vliv na posouzení nyní projednávané věci.
10. Krajský soud u uvedeného jednání provedl dokazování výpisem z katastru nemovitostí ke dni 17. 12. 2012, a to pro pozemek parc. č. XG, XA a XB, všechny v k. ú. X, ze kterého zjistil, že ke dni vydání předmětného souhlasu nebylo k pozemkům parc. č. XA a parc. č. XB evidováno žádné věcné právo ve prospěch nemovitosti či nemovitosti zatěžující. K pozemku parc. č. XG bylo evidováno věcné právo ve prospěch tohoto pozemku, a to svádění vody vodovodním potrubím, přičemž věcné břemeno bylo zapsáno k povinnému pozemku parc. č. XH.
11. Žalobkyně dále u ústního jednání navrhla k důkazu odstupní smlouvu ze 4. 2. 1952 k prokázání vzniku a trvání věcného břemene v její prospěch k pozemkům, na nichž se nachází předmětná stavba. Tomuto návrhu soud rovněž nevyhověl. Z provedeného dokazování u ústního jednání zcela jednoznačně vyplynulo, že na pozemcích, které by dle tvrzení žalobkyně měly být dotčeny věcným břemenem, nebylo ke dni vydání souhlasu žalovaným evidováno žádné věcné právo zatěžující nemovitosti. Nadto otázkou posouzení uvedené odstupní smlouvy se krajský soud již zabýval ve věci sp. zn. 25 A 102/2018, při přezkumu rozhodnutí týkajících se opravy chyby v katastrálním operátu.
12. Pokud se jedná o stěžejní námitku žalobkyně, že předmětný souhlas byl vydán bez toho, aby byl vyžadován a doložen její souhlas, a to z důvodu, že žalobkyně je vlastníkem pozemku parc. č. XE a tudíž je dotčenou osobou z titulu vlastníka sousedního pozemku, nelze této námitce přiznat důvodnosti.
13. Pozemek parc. č. XE je sice pozemkem přímo sousedícím s pozemkem parc. č. XD, tedy pozemkem, na kterém mj. měla být předmětná stavba také prováděna. To ještě ale neznamená, že žalobkyně je osobou, jejíž vlastnické právo může být předmětnou stavbou přímo dotčeno ve smyslu § 85 odst. 2 písm. b) ve spojení s § 96 odst. 3 písm. e) stavebního zákona, účinného do 31. 12. 2012. K této problematice je nutno uvést, že k výkladu pojmu „sousední pozemek“ a účastenství vlastníků těchto pozemků ve stavebním řízení se vyjádřil Ústavní soud v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 19/99 ze dne 22. 3. 2000, kterým bylo zrušeno ustanovení § 139 písm. c) zákona č. 50/1976 Sb. Uvedené ustanovení, zavedené do tehdejšího stavebního zákona jeho novelou, zák. č. 83/1998 Sb., obsahovalo legální definici pojmu „sousední pozemky a stavby na nich“. V odůvodnění citovaného nálezu Ústavní

soud mj. uvedl, že: „uzavřená legální definice absolutně vylučující možnost pojmout za účastníky řízení i vlastníky jiných sousedních pozemků než pozemků majících společnou hranici s pozemkem, který je předmětem řízení (tedy i vlastníky pozemku „za potokem“, „za cestou“, „za zjevně bagatelním co do výměry vklíněným pozemkem ve vlastnictví jiné osoby“), jejichž práva mohou být dotčena, omezuje prostor pro správní uvážení správních orgánů tam, kde je zjevné, že i přes neexistenci společné hranice mohou být práva „nemezujícího“ souseda dotčena. V předmětném nálezu Ústavní soud dále vyslovil, že posouzení otázky, kdo je účastníkem řízení, tedy osobou, která očividně může být rozhodnutím vydávaným ve správním řízení dotčena ve svých právech, bude vždy věcí individuálního posouzení, a to jak při rozhodování stavebních úřadů, tak i při rozhodování o přezkoumávání těchto rozhodnutí v rámci správního soudnictví. Judikatura správních soudů pak za přímé dotčení dovodila například dotčení stíněním, hlukem, prachem, pachem, zápachem, kouřem, vibracemi, světlem apod. (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2013 č. j. 7 As 17/2013-25). Obecně se tedy dá shrnout, že za přímé dotčení sousedových práv bude považováno především dotčení různými imisemi, které zasahují do cizího práva nad míru přiměřenou poměrům. Posouzení, co je přímým dotčením a co nikoli, je přitom na správním uvážení správního orgánu.

14. Krajský soud má s ohledem na charakter stavby – rozvaděče DTS – za to, že provedením této stavby nemohlo žádným způsobem dojít k jakémukoli *přímému dotčení* vlastnického práva žalobkyně k pozemku parc. č. XE, neboť žádné imise ve smyslu citované judikatury ani nepřicházejí v úvahu. Nadto ani sama žalobkyně v žalobě žádné konkrétní okolnosti dotčení jejích práv nevymezila.
15. Pokud se týče tvrzení o dotčení práv žalobkyně z titulu věcného břemene a jemu odpovídajícímu právu cesty pěší, vozové a hnaní dobytka, založeného odstupní smlouvou ze dne 4. 2. 1952, nelze ani této námitce přisvědčit.
16. Ze soudem doplněného dokazování jednoznačně vyplývá, že ke dni vydání předmětného souhlasu nebylo k pozemkům parc. č. XA a parc. č. XB evidováno žádné věcné právo ve prospěch nemovitosti či nemovitosti zatěžující. Krajský soud přitom vychází z principu materiální publicity ve vztahu k údajům zapsaným v katastru nemovitostí.
17. Konečně, žalobkyně nemohla být za žádných okolností osobou dotčenou na jejích vlastnických či jiných věcných právech provedením předmětné stavby ve vztahu k pozemku parc. č. XF, neboť, jak vyplývá již z dokumentace stavebního úřadu, tohoto pozemku se předmětná stavba nemohla nijak dotknout. Skutečnost, že stavebník měl původně v úmyslu stavbu na tomto pozemku provádět, nemůže mít na posouzení celé věci vliv, zkrátka proto, že stavba na uvedeném pozemku prováděna nebyla a ani nebylo o její provedení na tomto pozemku požádáno.

Závěr a náklady řízení

18. Krajský soud uzavírá, že žalobní námitky týkající se vadného postupu žalovaného, který předmětný souhlas vydal, aniž by byl stavebníky doložen souhlas žalobkyně s projednávaným záměrem, shledal nedůvodné, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
19. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému nebyla přiznána náhrada nákladů řízení proti žalobkyni, neboť jeho náklady nepřesáhly běžnou úřední činnost. O nákladech řízení osoby zúčastněné na řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s.

[Zadejte text.]

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je přípustná** kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 22. června 2022

JUDr. Monika Javorová

předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje P. S.